a b admittaẽ: donec huius ſentẽ
c tie plenarie fuerint executio/
ni mãdate. ¶ Siũr ſi ille con
d tra quem tres ſententie diffi/
e nitiue fuerint ab interlocuto
ria vel grauamine ante ꝓla/
f tionem ipſarum vl' earum ali
g cuius ſedis appellaſſe et cau/
h ſam appellationis huiuſmo/
i di adhuc pendere proponat
ſententiarum predictarum ex
ecutionẽ tali ꝑtextu nolumuſ
k impediri: que ad cauſas qua
litercunqꝫ etiam per appella
l tionem pendentes duximus
extendenda. Idem. Sen/
tentia lata contra citatum ex
tra citantis territorium exi/
ſtentez nulla eſt ipo iure. hoc
dicit. Joh. andree. ca. II
m n o Paſtoralis cura ſollici/
tudinis nob diuinitus
p ſuper cunctas chriſtiani po/
q puli nationes iniuncta nos
r inuigilare remedijs ſubiecto
rũ eorũdẽ piculis obuiare: ⁊
ſcãdala remouere compellit.
s ¶ Sane cũ iã dudũ int' qn/
t dã Henricũ impatorẽ romã/
nũ ⁊ chariſſimũ in chriſto fi/
liũ noſtrũ Robertũ ſicilie re/
gẽ grauis fuiſſet materia tur
v bationis exorta: aſſerẽte de/
inde imperatore predicto ꝙ
x y cum quibuſdaz ipſius ſubdi
z tis ꝙ rex ꝯfederationes ⁊ cõ
ſpiratiões fecerat in ipi⁹ maie
ſtatis offenſam: qꝺqꝫ tracta/
a uerat ⁊ ordinauerat: vt ciui/
tates qdã ſb impij ⁊ impato/
ris eiuſdẽ obedientia ꝯſiſten
tes ꝯ eũ ⁊ impiũ rebellarent:
b gẽteſqꝫ ſuiipi⁹ fulte ſubſidio
nõnullas al's impij ciuitates
⁊ caſtra inde violent' eiectis
ipius impatoris officialibus
occuparunt: et pro ipſo rege
occupata tenebant: ac alias

⁊ in alijs non: exemplum patet de teſta. raynucius. ⁊ c. raynaldus. a ¶ Admittaẽ. Per hanc litteram videtur ꝙ etiam ſi non petat victor executionem: ꝑ modum tamen exceptionis repellere poterit de nullitate agentem. ⁊ eſt ſil'e ꝙ plene ſcripſi de ordi. cogni. c. fina. vltro ergo ſe offerat executioni ⁊ ſententijs pareat ſi de nullitate vult agere: concor. de ordi. cogni. cum dilectus.
b ¶ Donec. Facta ergo executione poterit agere: ⁊ ſi obtinebit in cauſa nullitatis: obtinebit etiam reuocationez executionis: facit de reſtitu. in integ. ſuſcitata. C. de preci. impera. offe. auc. que ſupplicatio.
c ¶ Plenarie. Concor. de reſti. ſpol'. c. fi. ⁊ patet ꝑ hoc verbum ꝙ nõ facta executione etiam minime pt' eius quod ꝓnunciatum fuit impedieẽ agens: ſil'e. iij. q. j. reintegranda.
d ¶ Diffinitiue. Hoc non expſſit s. pxi. rñ. e ¶ Fuerit. Succeſſiue: vt. s. dixi: quia victus a pma ⁊ a ſecunda ſentẽtia appellauit: a tertia vero non potuit appellare: de ap. ſua nobis. f ¶ Aliciuſus. Maxime in vltima: hoc ꝓcedit cuz ſcilicet dico me appellaſſe a grauamine illato ꝑ iudicem ſecunde appellationis: qua appellatione pendente confirmauit ipe iudex pmã ⁊ ſecundã ſniaz. hoc dico: qr ſi a grauamine illato ꝑ iudicem pme appellatiõis appello: ⁊ iſte poſtea fert diffinitiuã. ſi ab illa nõ appello: non erit dare tertiã diffinitiuã: multominus ſi appellarẽ a grauamine iudicis cauſa pncipalis: ſi vero appellauero ab illa ſnĩa et vtrãqꝫ appellationem ꝓſequor: tunc ꝓcedere poſſet caſus iſte: facit Clemen. s. de dolo ⁊ contu. ſi autem.
g ¶ Appellaſſe. Proponat quod eſt infra.
h ¶ Huiuſmodi. Emiſſe ante ſententiam ab interlocutoria ⁊ grauamine: cuius ꝓſecutio forte ſtudioſe differẽ vt videatur finis cauſe principalis. i ¶ Pendere. Alias appellaſſe non iuuaret illum: ſi deſerta vel contra cũ finita eſſet illius appellationis cauſa. Sed quid ſi dicat ſe ſic appellaſſe ⁊ cauſam appellationis finitam ꝓ ſe: ſcilicet quia ꝓnunciatum fuit bene appellatum. Dico etiam tunc non impeditur executio ꝑ reſponſionem ſupra ꝓxi. Allegat eñi nullitatem: quia ꝑ id ꝯſtat iudicem a quo fuit appellatum diffinitiuam ferre non potuiſſe: ſed ſi aduerſarius ab illa ꝓnunciatione qua ꝓnunciatum fuit bene appellatum infra tempus debitũ appellaſſet: tunc adaptaretur hec littera: quia adhuc illius appellationis cauſa penderet.
k ¶ Impediri. Licet ergo ex pendentia illius appellatiõis dubiteẽ an ſaltẽ vltima ſnĩa tenuerit: vult tñ ꝙ fiat executio ſaluo iure retractatiõis tã ſnĩe ꝙꝫ executionis ſi iudiceẽ bñ appellatũ: vt dixi. s. ꝓx. rñ. nõ eñi impedit hec lr̃a appellatiõis illius ꝓſecutionẽ: dũmõ ipius fatalia nõ ſint lapſa. l ¶ Pendẽtes. Vide. s. ea. cõ. ð iudi. diſpẽdioſaz in fine.

Paſtoralis. ¶ Tres ptes pncipales hʒ hec cõſtitutio. ſ. exordium: narrationẽ ⁊ ꝯcluſionẽ. Pria ponit exordium breue. Scða ibi: Sane. narrans cauſas ⁊ effectuz cuiuſdã ſnĩe late ꝑ quẽdã impatorẽ Henricum in regẽ Robertum cũ ſuppletiõe defectuũ oñdit nullitatẽ illius tã ex ipi⁹ cauſis alijs inſert' in illa: ꝙꝫ ex pſonis a q̃ et in quez ſnĩa lata fuit. Tertia ibi: Vt igiẽ. ꝯcludẽdo declarat illaz ſniaz irritã: ⁊ illã etiã irritãdã ꝗtenus ð facto ꝓceſſit. Scða ibi diuidiẽ: qr pmo narrat ſnĩe cauſas effectũ ⁊ ſuppletionẽ: vt dixi. Scða ibi: Vez. ſubijcit illã examini. ⁊ dicit qre. Tertia ibi: Notoriũ. iprobat citationẽ ⁊ ꝓceſſuz ex metu citati rõne aſtantiũ impatori: ⁊ rõne loci. Quarta ibi: Vt illð. illã iprobat rõne loci i q̃ ⁊ ð q̃ citatio facta fuit. Quito ibi: Deniqꝫ. ꝯcludẽdo ꝯ ſniaz pus ſoluit duplex obſtaculũ: q̃ dici poſſʒ regẽ vaſallũ ipij ⁊ ipiũ deliqſſe. Sexto ibi: Rurſus. oñdit diuerſis mõis i illa ſnĩa impatorẽ ſue ptãt' t'mios exceſſiſſe. Septio ibi: Cetez. ſoluit ſuppletionẽ defectuuz quã in ſnĩa fecit impator. Diuiſio
n ¶ Cura. h icipe ꝯſtructũ: ⁊ tale vl' ſil'e puto ꝙ erat exordiũ decíſũ: ð decr. paſtoral'. in cõpi. Greg. ſb diuerſis titul' collocata: vt dixi. s. ð reſcꝑ. paſtoral' i pn. o ¶ Diuinit⁹. ꝑ ꝟ. illð Paſce oues meas. Jo. vlt. ð elec. ſignificaſti. ð ma. ⁊ obe. ſolite. p ¶ Chriſtiãi. ð homi. ꝓ hũani. li. vj. ⁊ fač extua. Boni. vnã ſctãz. ⁊ fač h lr̃a ad id qð dixi. s. ea. cõp. ð teſti. c. j. ſ. qð regl'arit' iudeos ñ cõpeſcit ecclia. q ¶ Nos compellit. qð eſt. s. r ¶ Inuigilare. Ponit h in ꝓ valde: ſic de fideiuſ. c. j. de q̃ vide in Speculo. ð diſpu. ⁊ alle. §. poſt hec. ꝟ. ill'. ibi iponiẽ: ⁊ huic exordio ꝯcor. ꝓemiũ ſexti: de offi. deleg. officij. lib. vj. Inuigilare
s ¶ Sane. Narratio. t ¶ Impatorẽ. Inchoauerat eñi diſcordia eo nondũ coronato. s. ea. cõpi. de iureiur. ca. j. poſt pn. v ¶ Aſſerẽte. Forte veraciter: qð tñ ſnĩa nõ iuſtificat: vt ſequiẽ in. §. rurſus. x ¶ Ipi⁹. Impatoris vel regis: pmum placet. y ¶ Subditis. Idem ſi cũ nõ ſubditis vel hoſtibus. C. ad. l. iul'. maie. ſiqs canonizata. vj. q. j. z ¶ Cõſpiratiões. Vide qð ſcpſi de iudi. exhibita. a ¶ Et ordinauerat. Rex romanoꝝ Robertus. b ¶ Fulte: Id eſt minute firmare vl' adiute.

a ℭ Etiã. In vrbe romana ſcilicet. b ℭ Abſentē. An ſup crimine contra abſentem ſententia ferri poſſit: no. de dolo ꝛ contu. veritatis. c ℭ Declarato. Vtile conſiliũ eſt in notorijs ſic interloqui: ꝛ facit ad no. de iureiurã. ad noſtram. iij. ſ. de offi. delega. c. j. lib. vj.

ſti. in integ. rum ex lr̃is. ꝛ ideo daꝛ ꝯſiliũ ne cauſa ex̄ ꝑmaꝛ: de re iudi. ſicut. n ℭ A quo. Scilicet imparore. o ℭ Et in quē. Scilꝫ regem. p ℭ Illius. Sententie. q ℭ Exercitus. Collectio hominum in expeditione. r ℭ Suos. Propinq̃s: familiares ꝛ ſubditos. s ℭ No

d ℭ Supplen/
do. De effectu hu
ius clauſule vi/
deas in Specu.
ti. ij. §. nũc oñdē/
dũ. ver. xviij.
e ℭ Si q̃s. Sci
licet defectus.
f ℭ Parte. j. q.
v. preſentium. de
offi. cuſto. c. j.
Nouerca g ℭ Nouerca.
Sicut ſe hꝫ no/
uerca ad priuig/
nos q̄ ſeuire ſolet
in illos: ſic ſe hꝫ
ad iuſticiã volũ/
tas ꝑcipitãtis iu
dicis: hoc incrēdit
Inde dixit q̃dã:
Verſus Gaudet in affli/
ctos ſeuire nouer
ca poteſtas. Si/
cut etiã dicit ca/
non ꝙ negligen/
tia ē nouerca eru
ditionis. lxxxiij.
diſ. nihil.
h ℭ Precipita/
tione. De iniqui/
tate dicit ꝙ om/
nia ꝑcipitat: de
pe. diſ. iij. inter h̃
hircum. j. ꝛ eſt ꝑ
cipitiũ: quod fit
ſine modo ꝛ cum
periculo: de ſepul
tu. ex parte.
i ℭ Profutura.
vt eccleſia. bene/
fi. ca. vno.
Limes k ℭ Lime. vij. q.
j. §. cum autem.
ver. ferrum. ꝛ eſt
inſtrumentum fa
brile et ferreum
quo metalla ro/
dunt: poliuntur:
minuuntur ꝛ pur
gantur.
Libramen l ℭ Libramini.
Habet hoc ver/
bum. xlv. di. om/
nis. de re iudica.
cum eterni. li. vj.
ꝛ eſt librare ꝑ li/
bram que certuꝫ
habet pondus a/
liquod pondera/
re vel equare: inde dicit ꝙ in menſe ſeptembri ſol ingre
dit ſignum libre: quia tunc dies ꝛ noctes equanꝛ.
m ℭ Cauſis. Ex cã facile depꝛhendit iniq̃tas ſnĩe: de re

a etiam in vrbe ꝛ alibi in impe
rij: ꝛ imparoris eiuſdem ꝯtē/
ptũ: ꝛ ſue maieſtatis iniuriaꝫ
ꝛ reipublice detrimētũ mul/
ta grauia fuerunt per regem
eundem ac maliciam ꝛ inſti/
gationem ipſius tam a ſuis
ſtipēdiarijs q̃ꝫ a ſubditis im/
peratoris commiſſa: prehabi
tis per imperatorem eundeꝫ
quibuſdam proceſſibus con/
b tra eum abſentem tamen: q̃ꝫ/
uis legitime iuxta imperato/
ris aſſertionem citatuꝫ: ac ꝙ
ſupradicta erant notoria per
c impialem interlocutoriã de/
clarato imperator ipſe regem
affirmans ꝓpter premiſſa leſe
maieſtatis criminis reũ eſſe:
in eum ꝑemptorie vt dixit et
ſufficienter citatum: ſed cõpa
rere cõtumaciter recuſantem
tanq̃ꝫ rebellē ꝓditorem ꝛ ho
ſtem impij ac reũ criminis ſu
pradicti ꝑuationis omniũ di
gnitatũ quocũq̃ꝫ compꝛhenſa
rum titulo ꝛ q̃bus ſe intitula
bat rex ip̃e: auctoritatũ q̃ꝫ ho
norũ ꝓuiciarũ terraꝝ bonoꝝ
iuriũ ꝛ iuriſdictionũ tã ꝑpe/
tuoꝝ q̃ꝫ tp̃alium: ꝛ ſi quando
veniret in ſuam ꝛ imperij for
mam mutilationis etiam ca/
pitis ſententiam promulga/
d uit omnē ſupplēdo defectum:
e ſi quis forſitan fuerat ex ſo/
lennitate iuris omiſſus in ꝓ
ceſſibus memoratis premiſſa
vt aſſeruit faciēs exigenti iu/
ſticia ꝛ de impiali etiã ꝑtãte.
ℭ Uerum q꞉ hm̃oi ſnĩa que
f non eſt a diſcretione matre
g virtutũ: ſed a nouerca iuſti/
cie voluntaria: ſcilicet iudi/
h cãtis ꝑcipitatione proceſſit:
part⁹ forſan poſt ſe deterio/

res haberet ſi ip̃ius ſententie
inefficacia in publicum pre/
cone iuſticia non prodiret.
ℭ Nos circa cã tali vti ꝓui
ſiõe volētes q̄ detectis ip̃ius
defectibus: ſeminata per eam
extinguat pericula: ꝛ in rati/
i one reddenda ſit poſteris ꝓ
futura: ipſam ſubijciendam
k eſſe prouidimus lime iuſticie
l ac recte libramini rationis.
m Eiuſdem igitur cauſis ꝛ con
tinentia necnon conditione
n o illorum a quo ꝛ in quem lata
fuit diligenti ꝛ debita cõſide/
ratiõe ꝑēſatis patēter ex eis
p illius aſtruiꝛ euidentiã nulli
tatis: ꝛ manifeſte arguiꝛ te/
meritas ꝓmulgãtis. ℭ No
toriũ quippe ac indubitatum
q exiſtit: ꝙ grandis exercitus
tempore dictorum ꝓceſſuum
ꝛ ſententie ꝯtinue imperato/
r ri aſſiſtens regem ipſum ꝛ ſu
os perſequebatur odio capi/
tali: pyſanaq̃ꝫ ciuitas in qua
lata fuit memorata ſententia
regem capitali habebat odio
s notorio et antiquo. ℭ Eſto
igitur ꝙ rex ip̃e alias ad pre/
miſſa fuiſſet legitime ꝑ impa/
torem citatus: nunq̃d venire
debuit ad iudicē exercitu fe/
roci ac grandi ip̃iq̃ꝫ citato vt
t premittitur odioſo ſtipatum?
Nunq̃d etiã debuit compare
v re in loco ad modũ populoſo
x multũ potēti: ac ꝑfato in euꝫ
odio ꝓuocato? Quis enĩ au
deret vł q̄ ratiõe aliq̃s tene/
y reꝛ ꝯſiſtorij talis ſubire iudi
z ciũ ꝛ ſe in hoſtiũ ſinu repone
a re: ac ad mortem ꝑ violentaꝫ
ĩiuriã nõ ꝑ iuſticiã inferendã
b vltroneũ ſe offerre? Hec qui/
dem iure timenꝛ: hec de mo/

torio. Facit hec
littera ad ea que
ſcꝑſi de ap. ex ꝑ/
te. j. Nã videꝛ h̃
colligi ꝙ non ſo/
lum aſſignato lo
co notorie nõ tu/
to poſſit appella/
ri etiam exceptio
ne non oppoſita:
ſed etiam ꝙ ſine
appellatione cita
tio non artet: et
facit quod no. in
Specu. de cita.
§. j. ver. item. ꝙ
citatio fit ad lo/
cum. j. ꝛ. ij. ver. ſꝫ
quid ſi citatus. ꝛ
quod no. Inno.
ꝛ Hoſtieñ. de di/
latio. c. ij.
t ℭ Stipatum.
Quaſi vallatum
circundatum vel
fulcitum.
v ℭ Admoduꝫ.
ꝓ valde: ſic in de
cre. romani. ver.
nos itaq̃ꝫ. ſ. e. cõ
pi. de iureiurã.
x ℭ Ac prefato.
Capitali.
y ℭ Conſiſtorij.
Idē verbũ. ij. q.
vj. anteriorũ §.
ad hoc. ꝛ auc̃. ſꝫ
lis. de ap. ex inſi/
nuatione. ꝛ diciꝛ
a ꝯſiſto. tis. He/
ſter. v. in ꝑn. Se
debat ſup ſoliuꝫ
ſuum in conſiſto
rio palacij.
z ℭ Sinu. Ideꝫ
ver. xiij. q. j. §. ij.
circa fi. d̓ iudeis.
ꝛ ſi iudeos. ꝛ hu/
ic concor. vt lite
non conteſta. ac/
cedens. ij. vbi pa
tet ꝙ non ſuffice/
rent littere de cõ
ductu.
a ℭ Per violen
tam. Per hãc lit An iu
teram videtur ꝙ redire
ſi captiuus ad pe carceri
nam vel periculũ neaꝛ
mortis relaxaꝛ iuramento ſuo de redeundo ad carcereꝫ
certa die ſi mors erat iniurioſa redire non teneatur: alš
teneꝛ. b ℭ Offerre. Quaſi dicat nullus: niſi ex multe

a re vitanꝫ:hec humana fugit
b ratio : hec abhorret natura.
c Deſiperet igitur qui citatio/
nem hmōi ſaperet artaſſe ci/
tatū:vt illud tāq̄ȝ notiſſimuȝ
nullatenus omittam⁹ ꝙ regē
d extra diſtrictum imperij in re
gno ſcilicet ſicilie notorie ac
cōtinue tempore ſupradicto
morantem citare non potuit
imperator:nec citatio ſi quaȝ
forſan de ipſo infra imperij fi
nes fecit:citatum extra im/
e perium conſtitutum artauit.
¶ Nos quoq̄ȝ regis ordina
rius iudex ꝙ ad imperatoris
iudicium citaremus vel cita/
ri aut remitti faceremus eun
f g dem nequaq̄ȝ fuimus requi/
ſiti:īmo licet ad nos ⁊ curiaȝ
noſtram temporibus illis ru
mores frequēter de curia im/
peratoris venirēt:⁊ iuxta eū
etiā q̇dā ex fratribus noſtrī
eſſent:prius tamen dicte ſen/
h tentie promulgatio quā ali/
i ud de ꝓceſſibus anteceden/
tibus ad audientiam noſtrā
ꝑuenit. ¶ Deniq̄ȝ licet rex
ipe terras aliquas ab impa/
tore tenere dicaꝫ in feudum:
nō tñ in eis ſȝ in regno ꝑfato
domiciliū ſuū fouebat:vñ im
perator in ipius pſonā nullā
rōne terraꝝ hmōi niſi ex na/
tura feudoꝝ debitā ſupiorita
tē habebat. ¶ Q̄d ſi puni/
tio crimīs infra diſtrictū im/
perialē cōmiſſi ad impatoreȝ
k forſan pertinuiſſe aſſeratur.
¶ Uex eſt quideȝ ſi in eodē
diſtrictu fuiſſet inuētus delī/
l quēs:vł ad illū d̄ more remiſ
ſus. ¶ Dici ne q̄ ſnīa meruit
q̄ a iudice q̇ ꝑ regē tute adiri
nō potuit:⁊ ī loco notorie vt
m ꝑferꝫ nō tuto:in abñtē nec ci
tatū legitime ac inauditū ꝑ
ꝯſequens ⁊ indefenſum non
maturo fuit iudicio ſed preci
pitio:⁊ de tanto ꝑſertim cri/
mine ꝓmulgata. ¶ Rurſus
nō ē ſilētio relinq̄ndū ꝙ ipſe
rex noſter ⁊ eccl'ie romāe rō/
ne regni ꝑdicti notorie ſubdi
n tus : homoq̄ȝligius ⁊ vaſal/
lus:ac in eodem regno nō vt
premittiꝫ in imperio certum
continuum ⁊ notorium ſuum
o habens domicilium ac origi/
nem inde trahens:imperato/
p ri eo modo non ſubfuit:ꝙ in

patiētie merito:ſicut Ambroſius.xxiij.q.viij. ꝯuenior.
a ¶ Vranꝫ. Etiaȝ ꝑ volucres. Ouidius.ij.de remedio
Ouidius amoris:Que nimis apparēt rhetia vitat auis.
b ¶ Natura. Qua q̇s nō ſoluȝ ſeipm:ſed nec aliū vult
offendi. Inde Tullius li.iij.de offi. Homo nature obe/
diēs homini no/
cere nō poteſt.
c ¶ Deſiperet.
Concor.de renū.
niſi cum pridem.
ver.ſed dices.
d ¶ Diſtrictum
Nota impīj. Per hanc
lrām ⁊ ſequētes
patet ꝙ impera/
tor nō diſtringit
totum orbē:licet
dicaꝫ dñs mūdi.
ff.ad.l. rhod. de
iac.l.deprecatio.
vij.q.j.in apib⁹.
facit tamē ꝓ ipſo
ius cōmune:quo
fundat intentio/
nem ſuam in or/
be:ſicut epi in di
oce. de quo ſcri/
pſi poſt Hoſtiē.
de offi. archid̄.c.
fi.ſup.j.glo.
e ¶ Artauit. De
ꝯſti.c.ij. li.vj.
f ¶ Nequaq̄ȝ.
Aſſerit purā ne/
gatiuam quā ꝑ/
cipe poterat.
g ¶ Req̇ſiti.hic
⁊ in inferioribus
declarat no.de fo
ro cōpe.c.vlti.in
ꝑnci.iij.q.vj.c.j.
de rap.c.j.de hac
requiſitione vi/
de quod nota.in
Spe.de cōpe.iu.
adi.§.j. ver. ſed
quō.⁊ de accu.§.j.ver.ſed nunq̇d.⁊.§.fi.ver.vt autem.
h ¶ Eſſent. Pro ipius coronatiōe: vt in.c.romani.ſ.
d̄ iureiu. i ¶ De ꝓceſſibꝫ.de diſcordia bñ ſciuerat ꝑus
de iureiur.romani. k ¶ Forſan. Nō eſt no.dubitatio/
Queſtio nis:de h̄ de teſta.c.ij. l ¶ De more. Sȝ nunq̇d de iure
voluit hoc decidere. Accur.in.l.ſi cui.§.fi.ff.de accu.di/
cit ꝙ remiſſio iſta fit ex vrbanitate vel ex voluntate vł
locū hȝ ſm eū:cū reus latitat:qd̄ etiā videꝫ placere In
no.de rap.c.j.ſȝ glo.h̄ ⁊ Hoſtieñ.dicūt in oī graui deli
cto remiſſionē fieri ad iudicē delicti:ꝑ.§.ſi vo q̇s com/
ꝑhenſoꝝ.in auē. vt nulli iudi.coll.ix.īmo dicūt q̇dā ꝙ
iudex delicti ad hoc pōt cogere iudicē ſub quo degit ꝑ
verbū iubemus.ibi poſitum qd̄ eſt neceſſitatis.xliij.q.
j.qd̄ ꝑcipiꝫ.ff.qd̄ iuſſu.l.j.⁊.ij. ⁊ ſic non ob. qd̄ diciꝫ ꝙ
par in parem nō habet impium.de elec.innotuit.cū in
hoc iudex delicti ſit maior:⁊ hoc placuit Iaco.de ra.⁊
Pe.in auē.qua in ꝓuincia.C.vbi de crī.agi oporteat.ꝓ
his.facit quod no.Hug.lxv.di.c.fi.contra eos.facit qd̄
ibi no.Iohan. quod credo verius:ſcilicet quod male/
faciat iudex requiſitus non remittendo:is tamen qui
requirit ſi alias non eſt illius iudex illum cogere vel
punire non poterit:ſed ageꝫ coram ſuperiore illius:ad
quod facit de foro compe. romana.§.contrahentes.li.
vj.ita ad denunciationem non dicit ad mandatum vel
preceptum:facit etiam de offi.ordi. paſtoralis in ꝑnci.
pio.⁊ quod no.de offi.deleg.prudentiam.§.adijcimus.
in vl.gl.Nec ob/
ſtat illud verbuȝ
iubemus in.§.ſi
vero . quia licet
imperator ibi iu/
beat:nō dat per
illud iudici requi
renti poteſtatem
iubendi vel pu/
niendi non con/
ceſſum: igiꝫ non
attentet.xxv.q.ij
amputato . Di/
cunt etiam predi
cti domini leguȝ
ꝙ iudex requiſi/
tus remitteret ſi/
ne aliqua cogni/
tione:tum quia
preſumptio eſt ꝓ
iudice requiren/
te:de renunci.in
preſentia. tuȝ qr
requiſitus ē me/
rus executor:de
offi.deleg.paſto/
ralis.§.preterea.
C.de execu.rei iu
di.ſi vt ꝓponis.
⁊ ꝓ eis facit ꝑdi
cta.l.ſi cui.§.fiñ.
ff.de accuſa.qui/
dam.cōtra quod
precedit aliqua/
lis cognitio:ali/
as ſine cauſa in/
famareꝫ:qui ſic
ſtatim ligatus re
mitteretꝫ:ad hoc
ff.de cuſto. ⁊ ex/
hi. reo.l. diuus.
facit.C.de exhi.re.l.fi.C.vbi de crimi.agi oporteat.l.j.
⁊ hoc in ſua diſputatione tenuit hic Bar.de pratis per
predictam.l.diuus.inducens etiam.l.ne in arbitris.C.
de arbi. m ¶ Citatum. Vide quod nota.⁊ dixi co.ti.
teneor.in glo.penulti. n ¶ Homoq̄ȝligius. De homa Dr̄ia inter
gio habetur de accuſa.veniens.de ſimo.ex diligenti.de homoligiū
exceſſi.prela.grauem.de regu.iur.c.fi.quod al's dicitur ⁊ fidelitatē
hominis ligiū.diciꝫ autem ligius quaſi ligatus:vel le/
gius quaſi legalitatē ſeruās:de hoc Martinus de fa/
no compoſuit quendā tractatū quem ponit Spec.⁊ la/
tius ꝓſequiꝫ d̄ feu.§.ij.⁊ vt ibi no.hominis ligiū fit im
peratori vł rei nullius.alterius fidelitate ſalua:ſȝ in va
ſallatico vł fidelitate reſeruaꝫ ſaltē imparatoris fidelitaſ
vel auctoritas:in li.feu. de ꝓhibi.feu.alie.l.impialem.
nec videꝫ quis eſſe poſſe ligius duoꝝ:ſed bene pōt eſſe
ligius vnius ⁊ vaſallus alterius vt hic:vł vaſallus plu
riū:⁊ ibi de hoc.ver.x.⁊ ver.ſequentibus. o ¶ Origi/
nem. No.ꝓ foro originis:de quo de paro.c.fi.in.j.glo.
de tempo.ordi.cum nullus.li.vj.⁊ in Spe.de compe.iu
di.adi.§.j.ver.xlij.al's.xliij. p ¶ Non ſubfuit. Innu/
it per non ſubditum crimen leſe maieſtatis nō comitti.

eum crimine leſe maieſtatis
commiſerat ꝗtumlibet om/
nia in ſentẽtia ſupradicta cõ/
tenta veritatem indubiam cõ
tinerent: ſicq; nedum cũ iu/
re immo nec cum iuris colore
tulit imperator ſententiam ſu
pradictam in regem ex cauſa
a que veritatis ſubſiſtentiã nõ
b habebat: ꝓpter quam etiam
quatenus in eo fuit regẽ eun
dem priuando regno ⁊ regia
dignitate ac terris etiaʒ alijs
⁊ iuriſdictionibus perpetuis
⁊ temporalibus: que ſub eo
nullatenus vel ab eo ſʒ a no
bis ⁊ ſub nobis tenebat: nec
nõ ꝓcedẽdo ꝯ regem eundeʒ
ex illis q̃ ꝑ ipſius ſtipẽdiari/
os ac nõnullos imperatoris
eiuſdem ſubiectos ꝑ maliciã
⁊ inſtigationẽ regis ipĩus ꝯ
eum fuiſſe cõmiſſa in vrbe di/
cebat. ¶ Cum etſi illa fuiſ/
ſet ibidem reuera cõmiſſa pu/
nitio tñ eoꝝ in regẽ veluti ex
c diſtrictum impij cõmiſſoꝝ ad
impatoꝝ nullaten⁹ ꝑtineret:
inhibendo etiã in eadẽ ſentẽ
tia ſub magnarũ appoſitione
penarum quarũ aliquas ſibi
applicari mandauit: ne quis
dicto regi preſumeret in ſuis
d rñdere debitis: in ipĩ iuſue fa/
miliaritate vel ſeruitio rema
nere: aut eidem contra ipſum
imperatorem quouis modo
impendere conſilium auxiliũ
vel fauorẽ: cũ debitores ſerui
tores ⁊ auxiliatores hmõi ex
tra imperiũ ⁊ in regno conſti
tuti predicto nullatenus im/
peratori ſubeſſent: nec ex cõ/
mittendis in regno eodem di
ctis poſſent penis aſtrĩgi vel
aliqualiter ꝯdemnari ꝑ ipĩm.
e Abſoluẽdo quoq; ab omni fi
delitate: obligatione: ſerui/
tio: ꝑmiſſiõe ac pacto ꝓuin/
cias oẽs ciuitateſ ⁊ caſtra ⁊ lo
ca: ipſiuſq; vaſallos ⁊ feuda/
tarios ⁊ alios q̃ſlibet eidem
regi quomodolibet obliga/
tos: cũ includerent in abſolu
tione hmõi terre ⁊ ꝑſone no/
f bis ⁊ eccleſie romane ſubie/
cte: ꝓprie terminos poteſtat⁹
exceſſit in meſſem nr̃aʒ immit
g tens ꝑperã ſuã falcẽ. ¶ Ce/
teꝝ defect⁹ ſuppletio circa ꝓ/
ceſſus adhibita ſupradictos
non tm̃ valet ad iuſtificatio/
nem ipõꝝ ⁊ ſnĩe ſupradicte:
ꝗtum ad eorũ ſigillationem
⁊ notam: cum nullam ſuꝑ p̃/
miſſis poteſtatem haberet im
perator in regem: ſibi al's ꝗ
vt preferẽ non ſubditum non
citatũ legitime aut remiſſuʒ:
⁊ extra diſtrictũ ipĩus conti/
nue ac notorie cõſiſtentẽ: nec
predicta ſuppletio circa ſub/
ditum etiã ad ea potuiſſet de
ratiõe referri: ꝑ que de crimi/
h ne preſertim ſic graui delato
defenſionis que a iure ꝓue/
nit naturali facultas adimi
valuiſſet: cum illa imperato/
i ri tollere non licuerit q̃ iuris
naturalis exiſtũt. ¶ Ut igiẽ
ſicut memorata ſententia iu/
ris caret effectu: ſic in auctori
k tate ⁊ nomĩe rei careat iudi/
cate: vt nec in opinione cõmu
l ni ac vulgi labijs nomẽ ha/
bere ſnĩe mereaẽ: vt etiam in
magnũ iuſticie ac pacis ob/
ſequiũ ſcandaloſis occurraẽ
periculis: que cũ nr̃a ⁊ eccl'ie
ꝓuinciarũ multaꝝ regnoꝝ ⁊
gentiũ turbatiõe nõ modica
poſſent occaſiõe ipĩus ꝓ tem
pore ſuboriri. ¶ Nos taʒ ex
m ſuperioritate ꝗ ad imperiuʒ
non eſt dubium nos habere:
ꝗ ex poteſtate in quam vacã
n te imperio imperatori ſucce/
dimus: ⁊ nihilominus ex il/
lius plenitudine poteſtatis
quam chriſtus rex regũ ⁊ do
o minus dominantiũ nobis li/
cet ĩmeritis in perſona beati
p petri ꝯceſſit: ſnĩaʒ ⁊ ꝓceſſus
q oẽs predictos ⁊ quicquid ex
eis ſecutum eſt vel occaſione
r ipõꝝ de fratrũ nr̃oꝝ conſilio
declaramus fuiſſe et eſſe om/
nino irritos et inanes: nul/
lumq; debere aut debuiſſe
ſortiri effectum ſeu nocumen
tum vel noxam afferre cuiq;
vel quomodolibet attuliſſe

a ¶ Non habe/
bat. No. non va/
lere ſententiaʒ ex
cuius tenore de/
prehenditur eui/
dens iniquitas:
de hoc dixi poſt
Inno. eo. ti. cum
Bertoldus. ꝫ. v.
conceſſimus.
b ¶ Propẽ quã
etiam. Tolle hic
litteram que eſt
in fine huius. §.
ꝓprie terminos
poteſtatis exceſ/
ſit in meſſem no/
ſtram ⁊c̃.
c ¶ Diſtrictum.
Cũ roma ſit õ tẽ
porali dñio eccle
ſie. lxiij. diſ. ego
ludouicus. xxiij.
q. vlti. igitur. de
elect. fundamen/
ta. lib. vj.
d ¶ Debitis in.
Quid de debito/
ribus ꝑ iuramẽ/
tũ obligatis: hoc
poſito ꝙ hec ſen
tentia fuiſſet iu/
ſta: ſcripſi poſt
Hoſtieñ. de cẽſi.
ſignificauit. ſuꝑ
glo. ij.
e ¶ Fidelitate.
Hoc bñ facit pa
pa de ſubdit' im
perio. xv. q. vj. a/
lius. ⁊. c. nos ſan
ctoꝝ. ⁊ eo. ti. c. ij.
li. vj. ⁊ hoc ratio/
ne criminis: õ he
reti. c. fi. de pe. c.
fi. ꝓcedit autem
hoc ex ſuꝑioritra/
te: de qua ĩfra. §.
ꝓxi. ⁊ fi.
f ¶ Subiecte.
Arg. ad no. xvj.
q. vij. filijs. in. j.
glo. ſcilicet ꝙ ꝑ
dãnationẽ vl' con
fiſcationem iudi
cis ſecularis non
perdat quis ius
patronatus.
g ¶ Falceʒ. Qõ
facere non licuit:
de elect. venera/
bilem in ꝑn. cum
ſuis concor.
h ¶ Sic graui
delato. Leſe ma/
ieſtatis.
i ¶ Licuerit. Fac.

ad no. ff. de con/
ſti. ꝑnci. l. j. ⁊. C.
ſi contra ius vel
vti. publi. l. vlti.
ꝑ Innocen. õ cõ
ſtitu. que in eccle
ſiarum. per Ho/
ſtieñ. in ſumma.
de reſcript. §. q̃s
vires. ver. poteſt
autem. facit eti/
am ad queſtio/
nem de iudice ha
bente arbitriuʒ:
quã no. ĩ. de ver/
bo. ſig. ſepe. ſuꝑ
ver. defenſiones.
k ¶ Nomine.
Sic eo. ti. c. fi. li.
vj. ij. q. j. in pri/
mis in fine.
l ¶ Vulgi. Cu/
ius opinio quan
doq; inſpiciẽ. ff.
de flumi. l. j. ⁊. ff
de fun. inſtruc. l.
cum delanionis.
§. aſinã. de pur.
vul. ꝑ totum. et
nota. de reſcrip.
nonnulli. in. iiij.
glo. Ouidius de Ouidi
ponto: Vulgus
amicitias vtilita
te ꝓbat.
m ¶ Superio/
ritate. vt in con/
ſtitutione roma/
ni. ꝫ. de iureiur.
n ¶ Succedi/
mus. de fo. com/
peten. licet ex ſuſ
cepto. ⁊ huiuſmo
di poteſtati non
participant lega
ti de latere: de h
in Specul'. ti. ij.
§. nunc oſtendẽ
duʒ. ver. xix. Io.
o ¶ Dominan/
tium. Apocalyp.
xix. ca. vltra me/
diũ. j. ad Timo.
vj. ⁊ fac. viij. diſ.
que contra mo/
res in fine. de de
ci. tua. ij.
p ¶ Conceſſit.
Matth. xvj.
q ¶ Ex eis. Cõ
cor. de elec. quali/
ter in fi. ĩ. de im/
mu. eccle. q̃m.
r ¶ Conſilio. vi/
de quod no. eo. ti
tu. c. ij. li. vj. in ꝑ/
ma glo.

ipſoſq; nihilominus q̃tenus pceſſerũt de facto: ⁊ q̇cq̇d ex cis ſecutũ eſt: vel ob eos vel in poſterũ ſeq̃ poſſit in irritũ a reuocam⁹. De appellatiõib⁹.

Clemẽs. v. in ↄcil. Uienẽ.

Ualet appellatio corã maiore pte plurium iudicium: ſed appellatio eſt appellato delatio et termini prefixio intimãda. hoc dicit Jo. an. ca. I

b Si a iudicib⁹ duobus aut plurib⁹ fuerit appellandũ: q: c forte de facili eorũ d pñtia ſil' haberi nõ poſſet lice e at corã ipis vl' maiori pte ip/ g ſorũ appellare et apl'os petere ſepatim: valebitq; appellatio h talis ac ſi ſimul fuiſſet in eorũ i pñtia ab oĩbus appellatum. k Eſt tñ appellato ignoranti l appellatiõis necnõ dilatiõis m eorũ ⁊ termini prefixionis ſi n o ſubſecute fuerint intimatio legitime faciẽda. Idem. Sufficit aplos peti vno ↄtextu ſepius ⁊ inſtãter: ad quos reciptendos ſi iudex certũ terminũ ſtatuat appellãs illos nõ petẽs in termino appellatiõi renũciat. Idẽ cũ iudex ſtatuat terminũ iuris incertũ ĩfra quẽ appellãs illos debite nõ petiuit vel oblatos recipere renuit. Ponit vltimo tres caſus qbus appellans nõ habẽs apl'os appellationẽ pſequi põt. h. d. Joh. an. ca. II

p Quauis igitur iuris exposcat eũ q̃ appellat debere petere apl'os cõgruo lo q co ⁊ tẽpe ſepius ⁊ inſtanter. r Nos tñ anñq; ⁊ cõẽ obſeruãtiã litigantiũ ſequi ⁊ eq̃tatem s t rigori preferri volẽtes decer/

a ¶ Reuocamus. Concor. de rebus eccle. non alienã. ſi/ quis. eo. titu. ad audientiam. ⁊ quod no. ibi de offi. or/ (di. c. pe. ⁊. ij. q. j. primates.

Diuiſio Si a iudicibus. ¶ Et ſunt due partes. Scda ibi: Eſt tamen. ⁊ quod dicit iudicibus intelligo ordinarijs vel delegat' ſiue ſint ad cãs ſiue ſint executores ad grãs: ⁊ idem etiam puto de arbitris iuris a quibus appellari poteſt: de offi. dele/ ga. ab arbitris. libro. vj. cum ea/ dem ſit ratio. c ¶ Appellãdũ. In iudicio vl' extra ſnia vel grauamine forte: dato g q haberi poſſet ipoꝝ copia: locus eſſet ei q hic dicit: ſ; añ ↄſtitutionẽ iſtã tũc ſolũ ſic diuiſim de facto appellabamus qñ cõit iudices haberi non poterãt: vñ ſeruabat q ſingulariter requirebant vt conuenirent. d ¶ Simul. Scire debes q Innocentius in decre. cum ſuper. de offi. deleg. in glo. magna circa mediũ. dicit q ab vno ex pluribus iudicibus non poteſt appellari: niſi appellet ab omnibus: ⁊ quia cum non ſit licitũ appellare niſi a grauamine: ⁊ vnus ſine alijs grauare non poſſit: quia ſolus iuriſdictionem non habet: ergo non ab vno: ſed ex omnibus ſimul appellandũ eſt. Sed ſi Inno. intellexit ſimul in loco ſcilicet congregatis tempore quo appellat: hoc igit hic corrigit: ſed ſi intellexit ſimul reſpectu forme vel interpoſitionis: hoc hic nõ tãgit. licet eñ hic ſepatim appellet: tñ ab omnibus appellat. hoc tñ ſcias q quotiens vnus ex pluribus iudicibus pcedere põt ⁊ ab ipo ſolo ſi pcedit poterit appellari: de primo vide quod no. de arbi. c. ij. li. vj. e ¶ Coram ipis. Vide quod no. de elect. vt circa. li. vj. preſentia eñ iudicis appellandum eſt. ij. q. vj. biduum. vbi de hoc: ⁊. ſ. eo. titu. ſuggeſtum. f ¶ Maiori. Quando ſunt plures q̃ duo. Nam in duobus non eſt dare partem maiorem: oportebit ergo tunc q coram ambobus

Diuiſio fiat appellatio ſi diuiſim poſſunt haberi. Sed quid ſi ambo ⁊ diuiſim non poſſunt haberi: vel quando ſunt plures non poteſt haberi pars maior etiam diuiſim: Sol. ex quo non ſtat p appellantem ſibi non nocet: facta igit pteſtatione appellet coram illis vel illo quos vl' quẽ habere põt: vl' ſi nullũ põt habere coram publicis ⁊ honeſtis pſonis. eo. ti. c. fi. de offi. ordi. paſtoralis. ſi haberet copiam iudicis ad quem coram illo appellet ij. q. vj. biduum. g ¶ Appellare. Separatim vt ſequit. Eſt eñ mens littere q quilibet iſtorum actuum appellatio ⁊ apoſtolorum petitio ſeparatim fieri poſſit. h ¶ Talis. Supple ⁊ apoſtolorum petitio. i ¶ Ac ſimul. Concor. de re iudi. c. penulti. li. vj.

k ¶ Ignorãti. Sciẽs eñ certificari nõ d;: õ re iudi. eũ qui certus. li. vj. preſumit aũt ignorantia niſi pbet ſcia: de reg. iu. preſumit. lib. vj. cum concor. l ¶ Delationis Ubi delatum eſt tunc negocium principale p hoc eſt coram iudice appellationis. ſ. eo. cum appellationibus. lib. vj. ⁊ ideo intimandũ ẽ appellato: ⁊ facit hec littera ad id qḋ no. q deferri appellationi ⁊ terminũ illi pfigere ſunt diuerſa. m ¶ Eoꝝ. Scilicet iudicum. n ¶ Prefixiõis. Ad iter enim arripiẽdum vel ad ſe preſentandum potuerunt terminum aſſignare: eo. ti. cum ſit romana. que termini aſſignatio q: multum operat: vt eo. ti. ſepe. ideo parti hoc ignorãti debet intimari. Sed nunquid hec dilatio ⁊ termini pfixio ſeparatim p illos iudices fieri poterit: Quod videt p hanc litteram: ſ; forſan ẽ mens littere q iudices illi poſtea conueniẽt ⁊ deferent vl' terminũ ſtatuẽt: q intimari d; appellato. o ¶ Legitime. Per modũ qui habet. ſ. ea. cõpi. de elec. cauſam. vt ibi patet in fi. Nec puto hãc intimationẽ ſolũ faciendã: qñ ſic ſepatim appellat: ſ; etiã fiet qñ ſimul a iudicibus appellat: vl' qñ vnus ſolus eſſet iudex a quo appellat pptẽ rationes quas ſupra notaui. Et aduerte: quia decre. illa cã;. nil dicit de intimatione delationis vel termini: ſ; ſolius appellatiõis. ⁊ eſt rõ: q: cauſe beneficiales de quibus ibi dicit quo ad pncipale deferunt p appellationes: ⁊ habent terminũ ſtatutũ a iure ad ſe pñtandũ: ⁊ hec ps cui notificat appellatio ignorare ñ debet: aliſe vero nõ: ⁊ ideo ſi deferat ⁊ terminus ſtatuat ab homine: notificent hec appellato qui potuit ignorare.

Quauis. ¶ Sũt q̃tuor ptes. Scda ibi: Uerum. Diuiſio Tertia ibi: Sil'r. Quarta ibi: Q ſi. ⁊ determiat pmũ dictum qḋ no. ſ. eo. ti. ab eo. lib. vj. in. iij. glo. vbi patet q mihi placebat iſte rigor de q̃ loquit pn. ⁊ idẽ ibi Archidia. p ¶ Iuri. ij. q. vj. poſt appellationẽ. ⁊. §. vl. ad fi. C. e. ti. iudicib9. q ¶ Tpe. ſ. xxx. diez q̃ currũt a tempe ſnie: vl' ab eo tpe a q̃ incipit currere decẽdiũ appellationis inτponẽde: ſic ĩtellige qḋ no. ſ. e. ti. ab eo. li. vj. ĩ gl. ij ⁊ eſt ſi. qḋ no. ff. õ execu. tu. l. qnq̃ginta. oli dabant. v. dies. ij. q. vj. ab eo. ⁊ ẽ iſte terminus etiã iudici ad tradendũ: vt pbãt iura pdicta. r ¶ Obſuantiã. Sil'e. ſ. ea. cõpi. de eta. ⁊ q̃li. generalẽ. intãtũ ãt vigebat hec obſeruãtia: qḋ dicebat Gull. q nũq; viderat hoc opponi: vt no. in decre. ab eo. s ¶ Preferri. Sil'e de re. pmu. c. vno. li. vj. qbus ãt caſibus pferat eq̃tas rigori ⁊ ecõtra: ſatis ſcripſi de trãſac. c. fi. t ¶ Decernimus. Per viaꝫ declarationis: debuiſſet eñ dici contrariũ: vt. ſ. patet.